

2.) A Dávid Ferencz-alapítványhoz.

Budapest, dec. 2, 1874.

Kedves barátom!

A „Dávid-Ferencz-alapítvány“ eszméje, meggyőződéselem szerint, az időnek teljességében született meg. Vallásközönségünk erkölcsi, halaszthatatlan tartozást vált bé, midőn nagy mátyrunknak háromszáz év múlva egy méltó emléket emel. Hiszem is, hogy e mély erkölcsi eszme fellelkesítendi hitrokonink szívét s indítványod megtestesül, s az emlék meg lesz alapítva.

E célra a magam s nóm részéről ide mellélkelve küldök 20 frtot s a mint tehetségem engedi, a jövő években is járulni kívánok az alap gyarapításához. Csekély biz e, de hát porszemekből gyül össze a hegy. Aztán a „Dávid Ferencz-alapítványt“ épen a tenné nagyszerűvé, ha azt a sokaság, ezerek keze alkotná meg.

Ezen kívül budapesti hitrokonink közül többeknek birom igéretét, hogy közelebbőlök is járulni fognak ez alaphoz.

És most engedd meg, hogy kapcsolatosan megemlítsem azon nézetemet, miszerint Dávid Ferencz háromszázados évfordulójára még kell valamit tennünk. A fentebbi emlék csak úgy lesz egész s nagy reformátorunkhoz méltó, ha azt életrajzával megkoszoruzzuk. Ennek nem szabad elmaradnia. Tudom, hogy ez nem új eszme előtted, talán már el is intéztétek, hogy az emlék lelke, koronája meglegyen. Annál jobb. Ha azonban az életrajz megírásának kérdése még függőben lenne, én jónak látnám, hogy erre tiszteletdíj tűzessék ki. Ezzel nem azt mondom, hogy nyílt pályázat hirdettesék, mert hiszen tudjuk mindnyájan, hogy kitől várhatjuk Dávid Ferencz életrajzának méltó megírását. Az erre hivatottat fel kell kérni; azonban a tiszteletdíjat ünnepélyesség okáért látnám szükségesnek kitűzni ¹⁾.

barátod

Buzogány Áron.

sorokért, melyekkel szerény folyóiratunkat megtisztelni sziveskedett. Örvendék, hogy felfogásom a Dávid Ferencz álláspontja és a szombatosságra nézve a gróf ur levele által oly crós támaszt nyert. A mi a szombatosságnak a reformáció előtti korszakra való visszavételét illeti, e tekintetben egyháztörténet-írónk, Fosztó Uzon István kézirati munkájában is találhatni vonatkozásokat. F. J.

¹⁾ Teljesen osztom nézetedet, s rendre-rendre ezt is útba indítjuk, mi végre igen czélszerűnek tartanám, ha ez indítványt formulázva te magad adnád be egyházi tanácsunkhoz. Most fogadd köszönetemet a Dávid Ferencz-alapítványra küldött 20 frtéért. Azt írod, hogy csekély öszveg. Én erre azt mondom, kedves barátom, hogy ha minden unitárius hasonló arányban venné pártfogásába az eszmét, ugy 1879-re nem 10, hanem 20, 30 ezerre nőné ki magát az alap. — F. J.